

## שיחות הר"ן קע"ח

הולך כרצונו, יש לו שמחה, ואם לאו, אינו יכול לחיות. זה אינו הדרך האמיתית.

**והדרך** האמת הוא שישתוקק לעשות בכל עת נחת רוח להשי"ת איך שהוא ית' רוצה. והצדיק רואה איך ה' מנהיג אותו בכל עת ורגע, ובכך משתוקק אליו ית', שרוצה בודאי שהשי"ת יקרב אותו עוד ועוד.

**והנה** כתיב בפרשת אמור, שכהן בעל מום אינו יכול להקריב קרבן להשי"ת, ומבואר בזה"ק שזה הכהן הבעל מום שבור מאד מזה, כי אחיו ומשפחתו, כולם נכנסים לבית המקדש פנימה ומקריבים קרבנות, ויש להם עי"ז התלהבות גדול והשגות אלקות מדרגא לדרגא, ומה הוא איש שנולד בעל מום, ויש לו צער ועגמת נפש, והיצר הרע מפתחו למעון טענות על השי"ת מדוע אני גרוע מכולם, למה שלא אוכה לעשות עבודה כזאת כמו כל המשפחה שלי.

**אבל** באמת בזה בעצמו שאינו מקריב כשהוא בעל מום, יתגלה לעתיד שזה היה לטובתו, ויש לו דרך מיוחד של התגלות אלקות דייקא ע"י שאינו יכול להכנס לבית המקדש, ודייקא עי"ז הוא מתעלה ומתקרב להשי"ת, כמו אחיו הכהנים השלמים. ואדרבה זוכה לדרגא יתרה ע"י השברון לב.

**וכן** כל צדיק וצדיק בודאי משתוקק לזכות לכל המדרגות שבעולם, אבל אינו בא לעצבות כשאינו מכין הגמ' ואינו זוכה

**פעם** אחת עמדתי לפניו לעת ערב סמוך לתפלת המנחה והיה מסתכל בחלון בדרך השתוקקות נמרץ וכליון עינים ודיבור עמי מענין היום שחולף ועובר מהרה ענה ואמר: מה שיש לי לעשות בזה העולם, (ואמר זאת בדרך הפלגה, כלומר שיש לו הרבה מאוד לעשות בזה העולם שאי אפשר לשער) והנה היום חולף ועובר מהרה ואמר בלשון אשכנז בזה הלשון: וואס איך האב צו מהון אין דעם עולם:

**ידוע** שמושה רבינו נסתלק בשבת במנחה בעת רעוא דרעוין, שהוא העולם הנקרא מצח הרצון, כי מה שאדם משתוקק להשי"ת ורוצה לעשות דבר בעבודת ה', זה בעצמו עבודה גבוהה. כי באמת אי אפשר לעשות שום דבר בעולם הזה בשלימות. ועיקר השלימות הוא זה בעצמו שרוצה ומשתוקק לעבודת ה'. והצדיקים משתוקקים בכל עת להשי"ת. וזהו העולם שנקרא רעוא דרעוין, היינו רצון שברצונות.

**וידוע** שיסוד דעתיק מלובש במצחא דאריך, יסוד הוא ענין התענוג, ומי שמתענג על השי"ת, שהתענוג שלו זה רק הקב"ה, אזי יש לו חיות מזה לבד שהוא משתוקק להשי"ת.

**יש** אחד שקם בבוקר וחושב מה זה נקרא יום מוצלח, שהתפלל כך וכך שעות, ולמד כך וכך שעות, יש לו רשימת עבודות, ואם הכל

להתפלל כמו פלוני שמצליח, כי כל הקנאה הזאת באופן של חלישות הדעת הוא עצת היצר, כי השי"ת ברוב רחמיו רוצה לקרב כל אחד ואחד מישראל לעבודתו ית' שיזכה לכל המדרגות שבכל העולמות. שהרי השי"ת ברא כל העולמות בשבילנו, ויש שישים רבוא אותיות בתורה ושישים רבוא נשמות ישראל, ולכל אחד ואחד יש א"ק ואבי"ע שלו, כל אחד יש לו דרך שלם לזכות לכל המדרגות שבכל העולמות לפי בחינתו, ופשוט שזה ע"י ההתקשרות לצדיקי האמת. כמו שהבעל התניא מבאר שהבינוני לבדו אינו יכול לזכות לכך רק ע"י שמקבל כח מהצדיק האמת, בחי' משביעין אותו שיחיה צדיק. וכמו שגילה האריז"ל שכל אחד יכול לזכות שיתעבר בו בחי' משה רבינו. ואין מי שלא יוכל להגיע לכל המדרגות.

**אלא** שעיקר העבודה הוא להשתוקק בכל עת להשי"ת, ולשמוח במה שזוכה להשתוקק! כי פשוט שיחד עם ההשתוקקות

יעסוק באמת להגיע מדרגא לדרגא, אבל העיקר הוא שההשתוקקות יהיה עם חיות, לא בעצבות וריחוק ומרה שחורה, אלא בבחי' 'להחיותם ברעב', שיחיה לו חיות מהרעב והרצון בעצמו.

**אבל** כשנחלש דעתו מדוע אינו זוכה כמו שזכה חבירו בעבודת ה', זהו רעב שמזיק לאדם, שהוא נופל מזה לעצבות ומרה שחורה, הרי אין זו השתוקקות דקדושה כלל. אך כשיתחזק בהשתוקקות דקדושה יזכה להכלל בקדושת משה רבינו בבחי' רעוא דרעוין, רצון שברצונות, לרצות ולרצות להתדבק לה'. אבל יחד עם זאת יהיה מלא חיות ושמחה, בסוד יסוד דעתיק דגנוז ברעוא דרעוין. שההשתוקקות יהיה מלא חיות. בחי' יסוד דעתיק, תענוג נצחי בתוך הרצון בעצמו, אפי' שלא זכה עדיין לעשות כל מה שצריך בשלימות. מ"מ הרצון בעצמו זהו תיקונו. ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

